

Daar werden reeds veel stootvogels gezien, hoewel daar minder intensief werd waargenomen (rode en zwarte wouw, bruine kiek, smelleken, slechtvalk, buizerd, wespendif).

Ga eens op een mooie dag (zoals beschreven bij de buizerd) in het voor- of najaar met uw kijker ten N of ten Z van een steenberg zitten zodat u goed overzicht heeft op de berg en het luchtruim er omheen. Kijk ook vaak loodrecht boven u. De kans is dan groot dat u stootvogels ziet trekken.

Vanwege mijn studie ben ik naar elders vertrokken zodat ik de steenberg van Wilhelmina moet laten voor wat hij is. Met de publicatie van deze waarnemingen hoop ik dat de ornitholoog uit de mijnstreek er toe aangezet is een extra te letten op de steenbergen. Zodoende zou het bewijs geleverd kunnen worden of de steenbergen inderdaad van belang zijn voor de trek van stootvogels.

Tenslotte een overzichtstabel van alle bij de steenberg Wilhelmina waargenomen trekkende stootvogels tussen 14 II '63 en 23 VI '68.

	aantal waarnemingsdata	totaal aantal ex.
Buizerd	61	253
Wespendif	24	150
Sperwer	24	25
Havik	6	9
Rode Wouw	8	9
Zwarte Wouw	2	2
Grauwe Kiekendif	2	2
Bruine Kiekendif	4	4
Visarend	3	3
Slangenarend	1	1
Torenvalk	zie tekst	
Boomvalk		15
Smelleken		14
Slechtvalk		1

Literatuur

- J. D o r s t: The migration of birds 1962.
 P. H e n s: Avifauna der nederlandse provincie Limburg. Publicaties Nathist. Genootschap Reeks XV, 1965.
 G. J. v a n O o r d t: Vogeltrek 1961.
 Jaarverslagen van het vogeltrekstation in het tijdschrift Limosa, vanaf 1956.

„ICK HEBBE IN MIJNNEN HOF”

Schenking van een zeer oud herbarium

Door bemiddeling van Dr. P. A. Th. M. Jaspers, apotheker te Venlo, ontving het museum van de erfgenamen van apotheker P. A. Schrijnen te Venlo het HERBARIUM VIVUM „Ad usum Joannis Petri Antonii De Cocq Chirurgijn gecommiteert in S. Oedenroode 1770”.

Dit herbarium bestaat uit vier delen. Ieder deel bevat gemiddeld 94 gedroogde planten, voorzien van latijnse namen (nog niet de nomenclatuur van Linnaeus!), dikwijls ook van volksnamen en van aanwijzingen omtrent het geneeskundig gebruik. Chirurgijn De Cocq had kennelijk reeds een oud herbarium in zijn bezit. Er zijn vele planten, die met het papier waarop zij geplakt zaten zijn uitgeknipt en in dit herbarium opgeplakt. Deze zijn voorzien van een etiketje met naam in een veel ouder handschrift van een lettertype dat werd gebruikt van ± 1550 - ± 1650. Deze planten zijn dus waarschijnlijk nog ruim 100 jaar ouder dan de door De Cocq zelf gedroogde exemplaren.

De Cocq geeft niet aan vanwaar hij zijn kruiden kreeg. Wel had hij zelf een tuin, getuige de aantekening bij een enkele plant: „ick hebbe in mijnnen hof”.

Dit herbarium vivum, aangelegd door chirurgijn De Cocq ten dienste van zijn geneeskunde moet men niet vergelijken met herbaria uit later tijd, waarbij datum en vindplaats zijn aangegeven. Het is eigenlijk een kruidboek in natura.

Dit herbarium is reeds eenmaal in het Natuurhistorisch Museum te zien geweest, op de tentoonstelling van kruidboeken, bij gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg in 1935.

Zie Nathist. Maandblad, Jrg. 25, 1936: Dr. A. Kessen, Repertorium van kruidboeken.

Deze belangrijke schenking is een bijzonder waardevolle aanwinst voor het museum.

R.v.W.